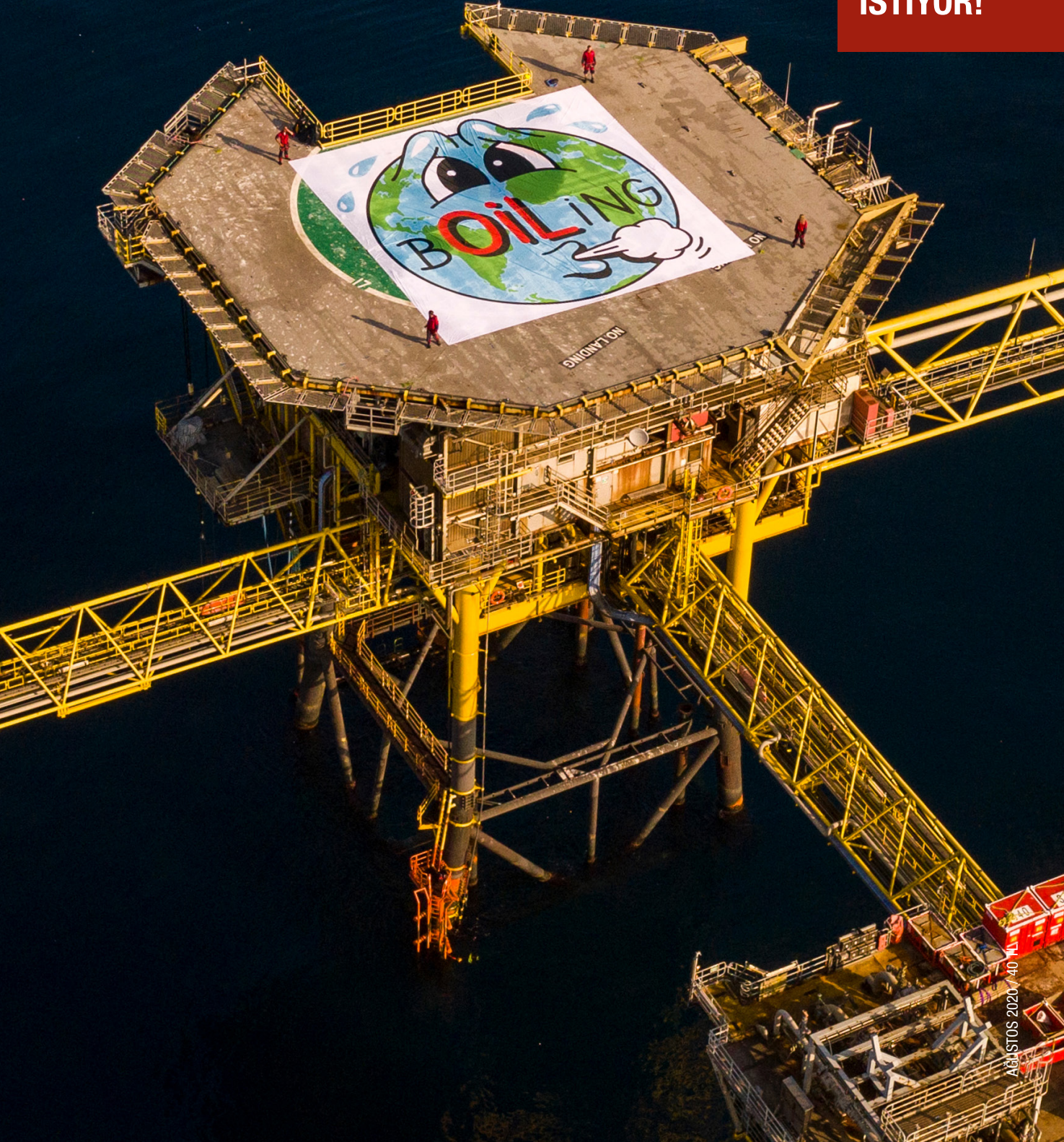

GREENPEACE

SAYI #153

DÜNYAMIZ
ISINIYOR
VE BİZDEN
YARDIM
İSTİYOR!

İçindekiler

04

İstanbul nasıl besleniyor?

Greenpeace Akdeniz tarafından yayımlanan “İstanbul Nasıl Beslenir?” adlı rapor çarpıcı veriler içeriyor. İstanbul’un gıda konusunda dışa bağımlılığını gözler önüne seren rapor, üretici pazarları odağında alternatif ve olanakları inceliyor.

Bir kömürlü termik santral hikayesi: Maraş ve esir edilen temiz havası

Kahramanmaraş’ın yakın geçmişteki hikayesini kara bir kalem yazıyor. Şehrin havasını, toprağını, suyunu karartan bu kara kalemin yazdığı kara yazı, 36 yıldır bu şehirde yaşayanları sevdiklerinden ayırıyor, canlarını alıyor. Bu kara yazıyı, kömürlü termik santraller yazıyor.

06

09

Amazon yaşamı madencilik tehdidi altında!

Yaşadışı madencilik faaliyetlerinin Amazon yağmur ormanlarında yarattığı tahribat gün geçtikçe tehlikeli bir hal alıyor. Greenpeace Brezilya, Temmuz ayında Amazon yağmur ormanlarında madencilikle bağlantılı tüm ormansızlaştırmanın %73’ünün korunan alanlarda gerçekleştirildiğini söylüyor!

Kuzey Denizi’ndeki petrol sondaj kulesinde dört aktivist

Greenpeace Danimarka’dan dört aktivist ülkede petrol ve gaz arama faaliyetlerinin derhal yasaklanması, yerli fosil yakıt üretiminin tamamen sona ermesi ve temiz açık deniz rüzgar gücünün genişletilmesi talebiyle dikkat çekici bir eyleme imza attı.

10

GREENPEACE BÜLTEN

Yerel Süreli Yayın

İmtiyaz Sahibi

Greenpeace Akdeniz
Basım ve Tanıtım
Hizmetleri Ltd. Şti. adına
Barış Bilgen

Genel Yayın Merkezi

Teşvikiye Mah. Şakayık Sok.
No:40/7, 34365 Şişli, İstanbul
Tel: +90 212 292 76 19
Faks: +90 212 292 76 22

Genel Yayın Yönetmeni

Barış Bilgen

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Gökhan Çevik

Editörler

Nilay Vardar
Burcu Ünal

Baskı

Printworld Matbaa San. Tic. A.Ş.

Grafik Tasarım ve Uygulama

F₂O Reklam ve Tanıtım

Dağıtım

PTT

Kapak fotoğrafı

© Andrew McConnell / Greenpeace

GREENPEACE

50 bin imzayı teslim ettik!

Ağustos ayı içinde gıda güvenliği için harekete geçen 50 bin kişinin imzalarıyla birlikte kampanya talebimizi iletmek üzere Tarım ve Orman Bakanlığı’ndaydık.

Koronavirüs salgınının ilk gününden itibaren sağlık kadar gündemimizde yer alan en önemli konulardan biri de gıda oldu. Boşalan market rafları ile aklara “olası bir gıda krizine hazır mıyız?” sorusu geldi.

Salgın nedeniyle başlayan karantinalar ve seyahat kısıtlamaları uzadıkça olası bir gıda krizi konusunda küresel kuruluşlardan da uyarılar gelmeye başladı. Bu uyarıların temelinde tedarik zincirinde yaşanabilecek aksaklıklar, artacak gıda fiyatları ve üretimde yaşanabilecek aksamlar bulunuyor. Salgının devam etmesi, yeniden karantina günlerinin başlaması durumunda aralarında Tür-

kiye’nin komşularının da bulunduğu 34 ülkenin ciddi boyutta gıda krizleri yaşayabileceği öngörülürken, Türkiye’de de belli ürünlere erişimde sıkıntılar yaşanması olası...

Greenpeace Akdeniz olarak Tarım ve Orman Bakanlığı’ndan olası bir gıda krizinin önüne geçebilmek için bir “Kriz Dönemlerinde Tarım&Gıda” planı hazırlamasını talep ettik. Söz konusu talebe destek için verilen 50 bin imza ile Bakanlığın kapısını çaldık, taleplerimizi ve bu konudaki gelişmelerin takipçisi olduğumuzu ilettik.

İstanbul nasıl besleniyor?

Greenpeace Akdeniz tarafından yayımlanan “İstanbul Nasıl Beslenir?” adlı rapor çarpıcı veriler içeriyor. **İstanbul’un gıda konusunda dışa bağımlılığını gözler önüne seren rapor**, üretici pazarları odağında alternatif ve olanakları inceliyor.

Fotoğraflar: © Caner Özkan / Greenpeace

Greenpeace Akdeniz’in Yerküre Yerel Çalışmalar Kooperatifi ile birlikte hazırladığı “İstanbul Nasıl Beslenir?” başlıklı rapora göre İstanbul hiçbir üründe tüketim ihtiyacını kendi üretimi ile karşılayamıyor. 153 bin ton ile Türkiye’de üretilen buğdayın binde 9,3’ünü üreten İstanbul, kendi buğday tüketiminin ancak yüzde 5,3’ünü karşılayabiliyor. Başlıca yaş sebze ve meyvelerde bu oran genellikle yüzde 1’in altında...

Raporda en az bunun kadar çarpıcı başka verilerde dikkat çekiyor

- Marmara üretimi ve tüketimi hesaba dahil edildiğinde; ancak mısır, şeftali ve fındıkta Marmara’daki diğer illerdeki yerel tüketimden arta kalan ürün fazlası İstanbul’un açığını kapatabiliyor. Marul ve ıspanak gibi ürünlerde bu fazla ancak İstanbul’daki açığın yaklaşık yüzde 30’unu karşılıyor. Yani İstanbul, bu gibi ürünlerde ihtiyacını diğer bölgelerden ürün tedarik ederek karşılayabiliyor.
- Marmara açısından kendine yeterlilik İstanbul kadar vahim olmamakla birlikte, bazı temel ürünlerde diğer bölgelere bağımlılık durumu söz konusu. İklim özellikleri sebebiyle Marmara’da üretiminin olmadığı turuncuğiller açısından bu bağımlılık hali beklenebilir. Kuru baklagillerde, hıyar, havuç, patates gibi ürünlerde Marmara üretimi bölgenin ihtiyacını karşılayamıyor.
- İstanbul çapında kent içi bostanlar ve çeperdeki tarım arazilerinde ve Marmara Bölgesi genelinde önemli bir üretim de gerçekleştirilmekteydi. Bugün bu üretim kapasitesinin yanlış tarım politikaları ve kentsel gelişim stratejileri sonucunda neredeyse sıfırlandığı bir durumla karşı karşıyayız.
- İstanbul’un gıda tedariki açısından çevresindeki illere ve diğer bölgelere bağımlı olması yalnızca İstanbul’un değil, diğer bölgelerin gıda tedarik sistemlerini ve buna bağlı olarak tüm ekolojiyi ve ekonomiyi de etkilemekte.
- 2018 verilerine göre, Türkiye’de toplam istihdam için-

de tarımda çalışanların oranı yüzde 18,4 iken, İstanbul işgücü piyasasında bu oran yüzde 1,2 düzeyinde (TÜİK, 2019b). 2018’de İstanbul’da istihdam edilen 5 milyon 900 bin kişi içinde tarım sektöründe çalışanların sayısı yalnızca 70 bin...

- İstanbul’un sanayileşme ve sanayisizleşme süreçleri önce kentsel yayılma ile İstanbul içindeki tarım alanlarının, sonra da sanayi ve kentsel kullanımlar ile İstanbul’un çeperinde ve çevresinde yer alan tarım alanlarının kaybedilmesine yol açmış görünüyor. Tarım politikalarının üreticiyi desteklemekte yetersiz kalması, Türkiye genelinde olduğu gibi İstanbul’da da üreticilerin tarım arazilerini satarak tarımsal üretimden çekilmesine neden olmakta. Bu süreç tarımsal alanların değişimini gösteren verilerde gözlenebilir: 1996-2018 arasında İstanbul’daki işlenebilir tarım arazileri yaklaşık 47 bin hektar (yüzde 39), Marmara Bölgesi genelinde ise 623 bin hektar (yüzde 17) azalmış durumda!
- İstanbul Havalimanı’nın ve Kanal İstanbul’un projelerinin ÇED raporlarında yer verilen proje alanlarına dair veriler, bu projelerin tam olarak hayata geçirilmesi sonucunda 8409 hektar tarım arazisinin, 8569 hektar ormanın ve 1328 hektar otlak alanının geri dönüşümsüz olarak yok edileceğine işaret ediyor.
- İstanbul gıda tedarikinde yakın zamanda semt pazarlarının yerini tamamen süpermarketlerin alacağını öngörmek iddialı olmayacaktır. Nitekim yapılan araştırmalar da benzer bir öngöründe bulunuyor. 2019’da yapılan bir çalışma, gıda perakendesi sektöründe 2026 yılına kadar zincir marketlerde yüzde 42’lik bir büyüme olacağını iddia etmekte. Böylesi bir durum semt pazarlarının giderek küçülmesi ve sonunda da yok olması anlamına gelecektir. Son yıllarda gıdada yaşanan enflasyon ile dar gelirli hanelerin ucuz meyve-sebzeye yönelmesi sonucu, 2026 yılında indirim marketlerin perakende piyasasındaki payının yüzde 76’dan yüzde 80’e çıkacak olması beklenen bir eğilimdir.

Bir kömürlü termik santral hikayesi

Maraş ve esir edilen temiz havası

Kahramanmaraş'ın yakın geçmişteki hikayesini kara bir kalem yazıyor.
Şehrin havasını, toprağını, suyunu karartan bu kara kalemin yazdığı kara yazı,
36 yıldır bu şehirde yaşayanları sevdiklerinden ayırıyor, canlarını alıyor.
Bu kara yazıyı, kömürlü termik santraller yazıyor.

Greenpeace Akdeniz İklim ve Enerji Proje Sorumlusu Onur Akgül

Şehrin Afşin ve Elbistan ilçelerini içine alan bölge, onlarca yıldır kömürlü termik santrallerin dumanı altında. Şu an faaliyette olan Afşin A ve Afşin B santralleri, doğa ve insan sağlığı üzerinde büyük tahribat yaratıyor; bölgenin tarım toprağını ağır metal kirliliğine maruz bırakıyor, su kaynaklarını tüketiyor. Tüm bu resme, plan ve onay aşamasında olan 6 kömürlü termik santral daha eklenmek isteniyor. Kahramanmaraş'ın ve Türkiye'nin içinden geçtiği bu kritik süreçte Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ise projelerin onay organı olarak en kritik rolü oynuyor.

Afşin / Elbistan bölgesinde kanserde 8 kat artış

1984'te baca gazı filtresi olmadan kamu sahipliğinde faaliyete başlayan bölgenin ilk santrali Afşin A, toplam 16 bacasıyla, o günden bugüne Avrupa'nın en kirliliği ve verimsiz termik santralleri arasında yer alıyor. Verimsizliği ve bir türlü sonuçlanmayan rehabilitas-

yon ihaleleriyle kamuyu zarara uğratmada yıldızlı pekiyi alan santralin elleri aslında pek de armut toplamıyordu. Yakılan düşük kalite linyitin neden olduğu kirlilik, toplum sağlığı üzerindeki etkilerini göstermeye başlamıştı.

17 Mayıs 2001'de Sağlık Bakanlığı'na bağlı Elbistan Sağlık Grup Başkanlığı, Ankara Onkoloji Başhekimliği'nden bölgedeki kanser hastalarıyla ilgili bilgi talebinde bulunuyor. Hastanenin Elbistan Sağlık Grup Başkanlığı'na verdiği yanıt çok çarpıcı.

Sunulan rapora göre, Afşin-Elbistan çevresinden Ankara Onkoloji Hastanesi'ne kanser tanısıyla giden insanların sayısında, 1980'ler ve 1990'lar ortalaması arasında ciddi bir fark mevcut. Tanı sayısı 1980'lerde yılda ortalama 10-12 kişi iken; Afşin A santralının faaliyete geçişinin 5. senesinde (1989) 8'den 59'a fırlıyor. 1990'lı yıllarla beraber ise bölgenin kanser vakası ortalaması 80'e çıkıyor. 1984 ile 1993 arasındaki dönemdeki artış 8 kattan fazla. “Bu artışın tek kaynağı Afşin A santralidir” demek zor olsa da, o yıllarda santralin çevreyi yoğun bir

şekilde kirlettiği, yine aynı dönemlerde düşük kalorili linyit kömürünün konutlarda ısınma amaçlı kullanıldığı unutulmamalı. Ayrıca Afşin-Elbistan'da, santralleri çıkarırsanız sanayi kökenli kirlenme yok denecek kadar az. Santrallerin dışında bölgenin en büyük sanayi tesisi Elbistan Şeker Fabrikası...¹

Santral, kamuoyunda “havayı kirlletme izni” olarak bilinen ve santrallere filtre dahil çevre yatırımlarını 2 yıl erteleme olanağı tanıyan yasa tasarısı kapsamına alınmıştı. Fakat temiz hava hakkı savunucularının ve sivil toplum hareketlerinin mücadelesi sonucu santral 2020 başında kapatılmıştı. Santral 6 ay kapalı kaldıktan sonra Haziran 2020'de yeniden açıldığında, santralle özdeşleşen kara duman manzarasında bir değişiklik olmadı.

Afşin B ile el yükselten kömür: 17 bin erken ölüm

Afşin A, bölgede yaşananların başlangıç adımıydı. Sırada ikinci santral, Afşin B vardı. Santralin ÇED raporu, ancak Afşin A santraline baca gazı kükürt filtresi (FGD) takılması koşuluyla onay alabilmişti. Afşin B, 2006 yılında, Afşin A'ya filtre takılmadan faaliyete geçti. Yani bölgeye inen ikinci santral darbesi yola daha en başından usulsüzlükle çıkmıştı. Afşin B usulsüz bir kömürlü termik santral olarak 15 yıldır bölgeyi kirliliyor.

Afşin A'dan farklı olarak Afşin B'de kükürt filtre sistemi bulunuyor. Fakat yakılan linyitin kalorisi düştüğünde sistem devre dışı kalıyor, filtreler sadece kül tutuyor ve zehirli gazlar aynen A'da olduğu gibi çevreye salınıyor.² Çeşitli rapor ve araştırmalarda santrallerin yarattığı tespit edilen kirliliğin insan hayatı üzerinde de etkileri var. Greenpeace Akdeniz'in Mart 2019 tarihli “Afşin'de Kömürlü Termik Santrallerin Bedeli” başlıklı raporu, bu etkilere ışık tutuyor. Santrallerin yarattığı PM (parçaçık madde), kükürt dioksit (SO₂) ve azot oksitlerin (NO_x)

sağlık etkilerinin incelendiği rapor, Afşin A ve Afşin B santrallerinin, 1984'ten bu yana toplam 17 bin erken ölüme neden olduğunu ortaya koyuyor. Rapor, bu santraller devre dışı bırakılmaz ve planlanan 6 santral daha devreye alınırsa, insan hayatı üzerinde göz göre göre yaratılacak etkiyi de önceden haber veriyor: Planlanan santraller iptal edilmezse, 1984'ten santrallerin planlanan işletme ömrünün sonuna kadar, kömürden elektrik üretimi 32.000 erken ölüme neden olmuş olacak.

Soru şu: Bu santraller 17 bin insanın erken ölümüne değdi mi? 32 bin insanın erken ölümüne değecek mi? Cevabı Afşin A santralinin hemen dibinde yaşayan Nahide Sümbül'den dinleyin.

Yeni santrallere onay yok, kamu yararı yok, inat var

Şehrin yakın tarihini derinden etkileyen kömürlü termik santrallerin, bunu gelecekte de sürdürmesi olası görünüyor. Sebebi, tüm bu karanlık tabloya rağmen bölgede 6 yeni santral planının daha olması. Bunlardan 3 tanesi günümüzde Çevre ve Şehircilik Bakanlığı gözetimindeki onay süreçlerinden geçmeye çalışıyor ve büyük tartışmalara neden oluyor. Diğer 3 tanesinde (Afşin D, Afşin E ve Afşin G) ise henüz bir gelişme yok.

Bunlardan, Diler Holding tarafından planlanan “Diler Elbistan Termik Santrali”nin ÇED olumlu kararı, bilirkişi raporunun bulgularına dayanarak mahkeme tarafından iptal edilmişti. Bilirkişi heyeti, yaptığı inceleme sonucunda, projede kamu yararı olmadığını tespit etmişti. Çünkü proje mevcut santrallerin yarattığı hava kirliliğini görmezden geliyor, bölgenin su varlığını ve tarımsal üretimini tehdit ediyor, proje alanında su baskınları riski yaratıyordu. Fakat Danıştay, proje hakkında verilen “ÇED olumlu kararının iptali” kararını bozdu; böylece uzmanların ve yerel mahkemenin kamu yararı bulmadığı projenin onay süreci yeniden başladı.

Amazon yaşamı madencilik tehdidi altında!

Yasadışı madencilik faaliyetlerinin Amazon yağmur ormanlarında yarattığı tahribat gün geçtikçe tehlikeli bir hal alıyor!

Greenpeace Brezilya tarafından yapılan bir analize göre, bu yıl Temmuz ayında Amazon yağmur ormanlarında madencilikle bağlantılı tüm ormansızlaştırmanın %73'ü korunan alanlarda meydana geldi. Bunun % 91'i (2.369 ha) Pará eyaletinde, yarısından fazlası (%55) ise koruma altındaki üç alanda yasadışı olarak gerçekleştirildi: Mundurucu Yerli Toprakları, Kayapó Yerli Toprakları ve Tapajós çevresindeki koruma alanı...

Brezilya Amazonu'ndaki 19 yerli toprakta yasadışı madencilik faaliyeti tespit edilirken, özellikle Tapajós yasadışı altın madenciliği için sıcak nokta haline geldi.

Şaşırtıcı olan şey sadece ormansızlaştırmanın miktarı değil; yasadışı altın madenciliğinin insanlar ve çevre üzerindeki etkileri de son derece çarpıcı. Örneğin madencilik faaliyeti sırasında nehre atılan cıva nehri tamamen kirletebilir, nehirde yaşayan balıkların yaşamını tehdit edebilir, kıyılarda yaşayan toplulukları geri dönülmez şekilde etkileyebilir.

Bu gerçekler doğrultusunda Greenpeace, Bolsonaro hükümetini Amazon ormanlarını yok eden yasadışı madencilığe ve diğer tüm suçlara karşı anlamlı adımlar atmaya, çevre karşıtı gündemi durdurmaya ve yerli halkların anayasal haklarını korumaya çağırıyor.

Bir diğeri ise Anadolu Enerji tarafından planlanan "Elbistan Termik Santrali". Santralin ÇED süreci, hepimizin gözleri önünde bir yol verme hikayesi olarak işletiliyor. Karayolları, bölgede bulunan ve Sivas iline ulaşımı sağlayacak olan yol projesinden ötürü projeye karşı çıkıyor. Devlet Su İşleri, bölge için hayati önemdeki sulama projesini olumsuz etkileyeceği için projenin karşısında duruyor. Bu sebeplerden ötürü projenin ÇED raporu tam 3 defa inceleme ve Değerlendirme Komisyonu (İDK) toplantılarında reddediliyor fakat şirkete ÇED raporunu düzeltmesi için 4 defa ek süre tanınıyor. Bu hikaye tam 5 yıldır devam ediyor.

Ve Afşin C... EÜAŞ tarafından planlanan projenin ÇED raporu da ilk İDK toplantısında reddedilmiş, ikinci toplantıdan sonra ise ÇED olumlu kararı almıştı. Projenin İDK toplantılarında, yöre halkı ve uzmanlar itirazlarını dile getirmişti. Afşin Belediye Başkanı Mehmet Fatih Güven de ilk İDK toplantısına katılarak projeye olumsuz görüş bildirdiklerini, "Afşin C santralinin güven vermediğini" ifade etmişti.

Halkın, sivil toplumun ve hatta belediyelerin karşı çıktığı bu projelerin toplum sağlığı üzerindeki etkisi de yine Greenpeace Akdeniz tarafından hazırlanan raporda öngörülüyor: Bölgede planlanan 6 ek kömürlü termik santral (Afşin C, D, E, G, Diler Elbistan ve Elbistan) ekonomik ömürleri boyunca toplam 12.400 erken ölüme neden olacak.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın kamu yararı ve toplum sağlığı için bu projeleri reddetmesi, bölgeyi

tehdit eden tüm kömürlü termik santral projelerini iptal etmesi, mevcut santraller için ise acil bir aşamalı devreden çıkarma planı hazırlaması gerekiyor.

Bu yoldan dönmeli, kömürü bırakmalıyız

Ne Türkiye ne de Kahramanmaraş kirli, pahalı ve ölümcül bir enerji kaynağı olan kömüre mecbur. Coğrafyamızın barındırdığı yenilenebilir ve temiz enerji kaynakları ihtiyacımız olan enerjiyi fazlasıyla sağlayabilir. Doğu Akdeniz Kalkınma Ajansı'nın yayınladığı "2014 - 2023 Bölge Planı"nda da bu potansiyele Kahramanmaraş özelinde işaret ediliyor (sf. 56 - 57): "Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı tarafından hazırlanan Türkiye Güneş Enerjisi Potansiyeli Atlası'na göre TR63 Bölgesi'nin tamamı orta ve üst düzey derecede üretime elverişli bölgeler olarak görülmektedir. Bu haritaya göre Kahramanmaraş ilinde kuzey bölgeleri, Osmaniye ilinin doğu kesimleri ve Hatay ilinin batısında toplam güneş radyasyonu yıllık 1.650-1.750 KWh/m2 olarak hesaplanmıştır. Bölgenin diğer yörelerinde ise bu veri yıllık 1.550-1.650 KWh/m2 arasında değişmektedir."

Türkiye bu kirli kaynağı istemiyor. Santral bölgelerinde yaşayan insanların anlattığı kömür hikayeleri, ülkenin dört bir köşesinden insanın kömürü reddettiğini gösteriyor. Karar vericilerin de bu gerçekle bir an önce yüzleşmesi ve kömürden çıkışı masaya yatırması gerekiyor.

¹⁻² Doğuç, İlhan, 2012, Afşin-Elbistan Enerji Sahası'ndaki Uygulamaların AB Çevre Ve Enerji Politikası Açısından Değerlendirilmesi, Yüksek Lisans Tezi, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, Kahramanmaraş

© Caner Özkan / Greenpeace

© Chico Bataia / Greenpeace

KUZEY DENİZİ'NDEKİ PETROL SONDAJ KULESİNDE DÖRT AKTİVİST

Aktivistler sondaj kulesine yüzerek ulaştı

Greenpeace Danimarka'dan dört aktivist ülkede petrol ve gaz arama faaliyetlerinin derhal yasaklanması, yerli fosil yakıt üretiminin tamamen sona ermesi ve temiz açık deniz rüzgar gücünün genişletilmesi talebiyle dik-kat çekici bir eyleme imza attı.¹

Aktivistler Greenpeace gemisi Rainbow Warrior'dan yola çıkıp yarım kilometre yüzerek Danimarka'nın Kuzey Denizi'ndeki Dan petrol sahasına ulaştı. Gemilerin 500 metrelik yasak bölgenin dışında kalması gerektiğinden aktivistler bu eylemi yüzerek gerçekleştirdi.

Dan Bravo petrol sondaj kulesini barışçıl bir şekilde işgal eden dört aktivist kulenin helidekinde pankart açtı. Üzerindeki "BOILING"² yazısıyla küresel ısınmanın altını çizen 225 metrekarelik pankart Danimarkalı sokak sanatçısı HuskMitNavn tarafından özel olarak tasarlandı.

Hükümet harekete geçmeli!

Dan Bravo, Danimarka'nın 1972'de petrol çıkarmaya başladığı ilk bölge olma özelliğini taşıyor. Kuzey Denizi'nin Danimarka tarafında şu anda 55 sondaj kulesi bulunuyor; bu kulelerdeki faaliyetler Danimarka'yı Avrupa Birliği'ndeki en büyük petrol üreticisi ve birliğin 7. en büyük gaz üreticisi haline getiriyor. Greenpeace Danimarka, Kovid-19 salgınından yeşil bir iyileşmeyle çıkabilmek için hükümetin hem ulusal hem de uluslararası olarak verdiği sözlerin arkasında durmasını ve vakit kaybetmeden harekete geçmesini istiyor.

Ünlü isimlerden destek yağdı

Jane Fonda, Emma Thompson, Jason Momoa, Ugandalı iklim adaleti aktivisti Vanessa Nakate, iklim bilimci Ndoni Mcunu, Yeni Zelandalı okul grevcisi Molly Smele, Sâpmili şarkıcı Sofia Jannok ve süper tayfun Haiyan'dan kurtulan Filipinli iklim aktivisti Joanna Sustento eyleme destek veren isimler arasında yer aldı.

¹ Rainbow Warrior gemisindeki mürettebat ve eyleme katılan aktivistler Kovid-19 önlemleri kapsamında eylemden önce test yaptırıp negatif sonucunu aldıktan sonra, Danimarka'da kendilerini bir hafta izole ettiler.

² Kaynama (TR). İngilizce kelime oyunu yapılarak petrol ve kaynama kelimeleri içiçe kullanıldı; fosil yakıtların iklim değişikliğini nasıl etkilediğine dikkat çekildi.

Aylık birden fazla dergi alıp, bunları okullara ulaştırarak **gençleri Greenpeace ile tanıştırmaya ne dersiniz?**

Merhaba,

Bildiđiniz üzere Greenpeace Akdeniz Dergi, yalnızca çevre hakkında ve ana akım medyada yer alamayan gelişmeler üzerine yayın yapmaktadır. Bu haberlerin ve bilgilerin daha erişilebilir ve yaygın olması için dergilerimizi mümkün olduğunca fazla kişiyle paylaşmak istiyoruz.

1 adetten fazla dergi hak edişlerinizi sizin adınıza bizlerle iletişime geçen, okumaya ve gelişmeye hevesli öğrencilere iletiyoruz. Fazla sayıda dergilerinizi kendi çevrenize iletmek isterseniz, “BANA” yazıp 2322’ye mesaj atabilirsiniz.

GREENPEACE

Kampanya katılım SMS bedeli Türk Telekom, Türkcell ve Vodafone için SMS başına KDV ve OİV dahil 0,65 TL’dir. Operatörler kısa mesaj birim fiyatlarında meydana gelecek değişiklikleri aboneye yansıtmı hakını saklı tutar.